Lille är lika oförlofvad och lika lätt på foten som förut Rob. Tengström afreser på samma fartyg som Nordström. Jag börjar att tro att Hans hjerta var emot M‹ademoise›lle Kellgren brandförsäkrat hos Lina Borgström. Åtminstone skall dem emellan en fullkomlig »syskonkärlek» vara rådande. Antingen har den arme Robert den oturen att stöta öfverallt på »syskonkärlekar» eller också är »nicht Alles geheuer». Fru Borgström har fått *sig* en Dotter och jag får Backman och Ilmoni till mig för att afhemta mig på en middag på Cajsanjemi för Nordström. Helsa tusendefallt *Din* Hanna och framför allt *min* Josephina från

Din
tillgifne vän
J. J. Nervander

Helsingfors d. 3 Sept. 1846.

P. S. Glöm ej att helsa och tacka alla bekanta, Lindfors, Herr Dr. Schmidt Collan och Din Svärfar, till hvilken en uppgift från Wetzer medföljer.

229 *J. V. SNELLMAN – PROKURATOR 5.IX 1846, AVSKRIFT*

Joensuu LA, Kuopio länskanslis arkiv

Välborne Herr J‹uris› U‹triusque› Doctor, Procurator, Geheime Råd och Riddare!

Till Välborne Herr Geheime Rådets höggunstiga Embets åtgärd får jag i djupaste ödmjukhet anmäla det grofva missbruk af tjenstemanna myndighet t‹ill›f‹örordnade› Lands secreteraren i detta Kuopio Län, Kanslisten i Kejs‹erliga› Senaten Thure Sjöman tillåtit sig, då han åberopande denna myndighet icke allenast låtit ifrån den officin, i hvilken en af mig utgifven Tidning, Saima, tryckes, tillsända sig afdrag af detta blad, före hvarje nummers utgifvande, utan äfven till införande i detsamma förbjudit åtskilliga af mig författade artiklar. Jag förbigår, att dessa artiklars införande icke enligt gällande tryckfrihetslag och den i Nåder utgifna Censurförordningens stadganden kunnat vägras och att således t‹ill›f‹örordnade› Landssekreteraren Sjömans åtgärd innebär ett öppet åsidosättande af lag, äfven om han till åtgärdens företagande varit berättigad; men det är hans uppenbart laglösa förfarande att tillvälla sig en sådan befogenhet, hvaröfver jag vördsammast klagar, lika vördnadsfullt anhållande, att t‹ill›f‹örordnade› Landssekreteraren Sjöman för detta sitt förförfarande måtte inför vederbörlig domstol ställas till lagligt ansvar.

Genom det inflytande, t‹ill›f‹örordnade› Landssekreteraren Sjöman f‹ör›mått utöfva dels på tillförordnade Censor, dels på den boktryckare, i hvars officin tidningen Saima tryckes, har han varit i stånd att hindra bladets utgifvande. Jag har härigenom blifvit tvungen att underkasta mig hans laglösa godtycke, ehuru han vägrat uppvisa något förordnande, som skulle berättigat honom till den här ödmjukast öfverklagade åtgärden. Endast toma försäkringar, dels att sådant skedde i uppdrag af Länets frånvarande Guverneur, dels att Sjöman

sjelf handlade i egenskap af Guvernör, eller, vid annat tillfälle, i egenskap af ***, endast dessa försäkringar har han lemnat till svar på mina i omförmäldt afseende gjorda förfrågningar.

Vida vigtigare, än beifrandet af den orättvisa, för hvilken jag varit föremål, är yttranderättens friande från olagliga ingrepp. Det är mig kändt, att Guvernörerne i Länen i Nåder erhållit uppdrag att utöfva någon tillsyn öfver de särskildt tillförordnade Censorernas tjensteutöfning. Men hvad som kan anförtros en högre uppsatt Embetsmans större insigt och erfarenhet, kan väl icke öfverlämnas i händerna på hvarje tjensteman vid Länestyrelserna. Minst kan jag föreställa mig att en jemförelsevis så ringa bildad och med ett så snäft medborgerligt anseende hedrad person, som t‹ill›f‹örordnade› Landssekreteraren Thure Sjöman, skulle erhållit uppdraget utöfva en Censors grannlaga befattning för ett blad, hvilket såsom Saima till en icke ringa del innehåller litterära uppsatser. Än mindre kan jag tro, att han såsom ledamot af Länets polis eger tillvälla sig en dylik myndighet. Vore sådant möjligt, eller om det såsom missbruk skulle ostraffadt kunna utöfvas, så vore fäderneslandets litterära framtid att beklaga. – Men jag vet, att då jag talar till den man, som har sig det högt ställda kall anförtrodt att vaka öfver ett obrottsligt handhafvande af fäderneslandets lagar, jag äfven talar till den, för hvilken bildningens intressen äro dyrbara.

För sanningsenligheten af, hvad jag här ofvan haft äran anföra mot t‹ill›f‹örordnade› Landssekreteraren Sjömans tjensteutöfning, förbinder jag mig att åstadkomma laglig bevisning.

Med djupaste vördnad framhärdar

Välborne Herr J‹uris› U‹triusque› Doctorns,
Prokuratorn, Geheime Rådet och Riddarens
aldraödmjukaste tjenare
Joh. Vilh. Snellman.

Rätteligen afskrifvet, intygar, Helsingfors af Procurators-Expeditionen i Kejserliga Senaten för Finland, den 12:te September 1846.

I Cancellistens ställe:
J. Lundahl

230 *L. NOACK – J. V. SNELLMAN 9.X 1846*

HUB, JVS handskriftssamling

Worms, den 9:ten Octob. 1846

Hochgeehrtester Herr!

E‹uer› Wohlgeboren war ich so frei, vor einigen Monaten eine Einladung zu thätigen Theilnahme an einer von mir neugegründeten philosophischen Zeitschrift zukommen zu lassen. In der Voraussetzung nun, daß Ihnen das im Juli erschienene erste Heft, welches sich leider etwas verspätet hat, dem aber das zweite bereits nachgefolgt ist und die beiden andern noch im Laufe dieses Jahres nachfolgen werden, bereits zu Gesicht gekommen ist und Sie Sich mit den im einleitenden Programm ausgesprochenen Grundsätzen im Allgemeinen einverstan-